

Året der gik. Julen 2012

Af Bente og Karsten Thorborg

Kære familie og venner!

Det er julebrevenes tid, og nu kom allerede bror Knuds gode årsberetning. Tak for det! Dine breve er altid bredt og fyldigt orienterende om livet hos og omkring jer.

Her på Bornholm går livet sin rolige gang uden store udsving. Jeg spurgte Bente hvad hun syntes var årets 3 største familiebegivenheder: ”Din 70-års fødselsdag, min juletur med Solveig og Alba til Lybæk, og så var det det år hvor du afsluttede arbejdet med dine erindringer”, svarede hun efter et øjeblik eftertanke. Men ét er begivenheder, noget andet hverdagens strøm med guidning om sommeren, ture morgen og eftermiddag med Molly, det daglige parti Rommy, besøg af og hos pigerne og meget mere. Alba er blevet 9 år og skriver dagbog, Arthur 3 og en værre krudtugle – et par skønne børnebørn.

På Glyptoteket i februar

Selv har vi begge rundet de 70 og er ved godt helbred. Bente har længe døjet med uro og ondt i bentøjet, en tur på hospitalet med hjerteflimmer var hun også, men begge

dele er overstået efter at hun er stoppet med nogle forkerte kolesterol- og blodtrykspiller. – Det var forresten de samme kolesterolpiller Helle også blev så hønesyg af! Man skal lytte til sine kloge og erfarne søskende. Se nu Knud. Han har tabt sig 12 kg ved ikke at spise frokost og drikke rødvin til hverdag, så det efterlever vi også nu. Dagen føles pludselig længere ved det. Mens vi er ved det med maden, så er jeg begyndt at gå Bente i bedene som køkkenlærling. Det er nyt for mig og helt sjovt. Hamburgerryg, brændende kærlighed, gule ærter, æbleflæsk – hvad mener I? Ja, familiens kokke trækker nok på smilebåndet, jeg tænker på Torkil og Jorge. Jorge er nemlig også blevet færdig på kokkeskolen. Han arbejder fortsat på Axelborg, men nu som fuldt uddannet kok. Godt, for der skal penge til, han har også sin mor i Ecuador at sørge for.

Solveig har afsluttet sit bijob med ArtReach under Kunsthallen Nikolaj. Det var noget af en nyser, men der kom en flot trykt beretning ud om det, og hun høstede stor anerkendelse. Ellers arbejder hun fortsat som leder af Salaam.dk. Jeg var ovre i undervisningsministeriet til hendes åbning af årets Salaam Filmfestival for en broget forsamling, det var nr. 8 i rækken. Vi fik alle et eksemplar af undervisningsbogen ”i 7 Sind – syv film om ungdom og identitet” med indlagt film-dvd. Arbejdet fører også rejser med sig. I juli var hun til et seminar i Kroatien, og til februar skal hun til Sierra Leone. Og hvad så med Alba? Ja, hvad tror I?

30/9 var Solveig i ”Politiken” under rubrikken ”Kulturbrugeren”. Vi fik åndenød ved at læse om al det up-to-date-kulturforbrug. Hendes kæreste, Håkan, er flyttet til Rø på Bornholm. Han har el-allergi og tåler ikke storbyens installationer. Det kaster en del bornholmerture af sig. Under et besøg hos os faldt han ned gennem en åben kælderlem og brækkede ben og ribben. Han kunne umuligt komme op ad sin stejle trappe i Røhuset, så efter hospitalet boede han i 3 uger i vores havestue. Heldigvis kræver hans arbejde blot en fastnettelefon. Han er clairvoyant og betjener sine ”kunder” gennem den. Vi må erkende, at han kan udrette noget, selvom vi ikke forstår det. –Det gør han forresten heller ikke selv, men det virker. Jeg har undret mig over, at min livsbane skulle føre mig til at blive forstander på en bornholmsk kunsthøjskole, men efter at vores ældste datter har taget en eksamen som astrolog og danner par med en clairvoyant er der intet mere der undrer mig. I sin kloge og kære fødselsdagstale til mig kom Solveig ind på noget i den retning. Hun havde tidligere mærket en vis kritisk undren hos mig, men hun syntes jeg med årene var blevet mere tålsom.

Hjørdis har også nok at gøre. Hun er ”Art Director” i designfirmaet ”1508”, og så studerer hun for andet år på en 2-årig overbygningsuddannelse på Arkitektskolen. Heldigvis er hendes fotografmand, Nicolai, free-lance, så han tager en ordentlig tørn med den små Arthur, og maden står klar når hun kommer hjem. Men han har ellers sit fotostudie ude i byen.

Ja, og så var der min 70-års fødselsdag i november. Den havde jeg gruet for, men det gik som så ofte før med den slags begivenheder: da jeg var i det, nød jeg det.

Ligesom sidste år med Bentes tilsvarende fødselsdag lagde Solveig hjem og hjerterum til. Vi mødtes kl. 14 til en velkomstdrink, og så gik det slag i slag med kagebord m.m.m. Et helt særligt og meget solveigsk indslag var en gæsteoptræden af en højt kultiveret iransk indvandrer, Mehrdad. Han spillede på et gammelt persisk strengeinstrument og fortalte først om en af hans og Solveigs gurer, Rumi (1207-1273). Derefter om sine traumatiske oplevelser som indkaldt soldat i Irans krig mod Irak. Eftervirkninger giver ham stadig natlige angstanfald. Og endelig fortalte han om sin utrolige flugt til Danmark hvor han har en bror. Undervejs strandede han en tid i Istanbul hvor han skulle skaffe sig et falsk pas. Et velklædt par så ham med hans rombeformede musikkasse, og spurgte på iransk, om det var en cimbola? Jo, det var det. De fik næsten tårer i øjnene ved tanken om igen at kunne høre dette hjemlige instrument og inviterede ham med hjem til deres fornemme villa i diplomatkvarteret. De betalte hans regninger, skaffede ham det ønskede pas og lyttede til hans musik i dagevis. Han spurgte om hvad de lavede? Jo, de var museumstyre! Åbenbart et lukrativt erhverv. Nå, men afsted kom han og ankom til Danmark efter mange forviklinger. Vi spurgte ham om hvad han så laver? Jo, han er fængselsbetjent! Sådan kan det gå, og så har en gået og undret sig over banale småting. Efter en dejlig eftermiddag med fine taler, gik vi til en italiensk restaurant ved St. Hans Torv. Her fortsatte snakken og talerne. Og jeg kan for sande sige, at vi ikke kommer til at savne hverken vin eller lekture i de lange vintermåneder. En iPad var der sør'ne også! Tak for alle de gode ord og gaver.

Nicolais fødselsdagsbillede. Helle & Ib samt Mogens & Lone var desværre bortrejste. Søs og nogle af vores bornholmske venner var også forhindrede.

Bentes juletur til Lybæk med Solveig og Alba var en stor succes. De tog toget derned og sov to nætter på et skønt hotel. Og så gjorde de ellers den overdådigt udsmykkede juleby. Når jeg ikke var med, skyldtes det selvfølgelig dels min almindelige træghed til den slags, men navnlig vores hund Molly. Hun er en skøn 2 år gammel kongepuddel. Hun har blot den idé, at hun absolut skal være hvor vi eller i hvert fald én af os er. Vi kan faktisk dårligt gå i biografen sammen. Nu véd jeg godt, at I alle sammen har en masse gode råd om hvordan man lærer en hund at være alene. Vi har hørt dem alle sammen, men så kender I bare ikke Molly. Det er ligesom med alle de gode råd mod hikke. Men vi har ellers nogle få gode venner med hunde hvor Molly føler sig tryk, selvom vi ikke er der.

Jeg skal også nævne, at Bente pr. 30/11 trådte ud af menighedsrådet efter 8 år, men hun fortsætter en tid endnu i Genbrugsen og Telefonstjernen. Her i julen skal hun synge uddrag af Mozarts Requiem med Nylarskoret.

Ja, det var den allernærmeste familie. Vi skal samles hos os i Aakirkeby i julen. Nytårsaften skal vi være med til at fejre vores bornholmske veninde, Anne Stougaard, der fylder 70 den aften. Der er noget at se frem til!

Når jeg vender mig mod den videre familie, hører det desværre med, at Mogens' tidligere kone, Birte, blev fundet død i sin seng d. 8/2. Død af en blodprop i hjertet. Vi kan tænke tilbage på mangan god tid med hende på Brolund. Bente og pigerne var med til begravelsen i Odense. Og så døde Peers Grete 29/4 efter 1½ års kamp mod kræften. Bente og jeg var til begravelsen fra Egå kirke. Hun nåede lige at fejre sin 75 års fødselsdag på Sjette Fredriks Kro i Risskov 3/3. Alle vidste, at det var en afskedsfest, og det gav den selvfølgelig en alvorlig undertone. Navnlig Anne talte smukt til sin mor, og Grete takkede for kærlighed og støtte. Det er et stort tab for Peer, men vi havde den glæde at kunne huse ham og Mogens en uges tid i Aarsdale, og de slog gækken løs som i gamle dage.

I april fejrede Helle sin 85 års fødselsdag, og mage til fødselar. Det er en stor flok hun kan samle af store og små, og til februar venter Ida det første oldebarn. Hvis det er sådan at blive 85 er det ingen sag. Sidst på måneden udstillede hun med Koloristerne på Bornholms Kunstmuseum – der blev solgt fire malerier. De tre var af Helle! Hun og Ib boede i Aarsdalehuset, og vi have gæstebud på dem med Karin Christensen og Hanne Mailands. Ib har fået udgivet sin fine bog om de middelalderlige romerske ”Cosmater”. Et kæmpe arbejde! Og Helle har illustreret Malene Thorborgs oversættelse fra spansk af Gabriela Mistral's senere digte. Bogen mangler stadig sin udgiver. Det er svært i disse tider.

Vi har også haft andre gæster herovre: Bentes veninde fra studietiden Ulla og hendes mand Henrik, Bernard og Katherine samt Ib Holme som er kommet hjem fra Brasilien. Selv var vi til Stig og Jettes sølvbryllup i Arnakke ved Holbæk 14/9. En dejlig fest, men den faldt desværre sammen med Ibs brag af en 80 års fødselsdagfest på Svinkløv Badehotel. Nogle dage i sommerhuset med Hjørdis og Arthur blev det også til. Og så skal jeg til Fin Egenfeldts 70 års fødselsdag i morgen d. 14. – hvis ellers vejret tillader det. Vi har nemlig igen i år fået tidlig vinter med blæst, frost og masser af sne. Den kommer ovenfra ned i mine forede gummistøvler, når jeg går med Molly. Da Bente skulle til svømning forleden, var bilen død som en dybfrossen mammut. Metrologerne skriver, at det skyldes opvarmningen af Arktis. Den påvirker havstrømmene, så vi får sibirsk kulde. Men smukt er det!

Vi ønsker jer alle en god jul og et glædeligt nytår!
Jeres Bente og Karsten

PS. Hvis I vil se mine ”Livserindringer” kan I google dem under thorborg-liisberg.